

MÚSICA ANTIGA

PAUL MCCREESH & GABRIELI CONSORT & PLAYERS

KING ARTHUR

10 D'ABRIL DE 2018
SALA 1 PAU CASALS

LAUDITORI

www.auditori.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

Mitjans Patrocinadors

LA VANGUARDIA

CATALUNYA
RÀDIO **3**

Comenta aquest concert amb
#auditori #antiga

GABRIELI CONSORT & PLAYERS

Paul McCreesh director

HENRY **PURCELL** Londres 1659 - 1695

King Arthur, or The British Worthy, Z 628

PRELUDI PRIMER - PRELUDI SEGON - OBERTURA

ACTE I

A Saxon sacrifice scene

Cor i solos : 'Woden, first to thee'

Tema i cor: 'I call you all to Woden's hall'

A British Triumphant song

Tema i cor: 'Come if you dare'

TEMA DEL PRIMER ACTE

ACTE II

Philidel and Grimbald - rival spirits

Tema i cor: 'Hither this way'

Tema: 'Let not a moonborn elf deceive thee'

Cor i solos: 'Come follow me'

Kentish lads and lasses

Tema i cor: 'How blest are shepherds'

Duet: 'Shepherd, shepherd, leave decoying'

Cor i dansa: 'Come, shepherds, lead up a lively measure'

Agrairem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

TEMA DEL SEGON ACTE

ACTE III

A prospect of winter in frozen countries - Cupid and the Cold Genius

Preludi i tema: 'What ho! thou genius of this isle'

Preludi i tema: 'What power art thou'

Tema: 'Thou doting fool'

Tema: 'Great love I know thee now'

Tema: 'No part of my dominion'

Preludi i cor: 'See, see we assemble'

Preludi, tema i cor: 'Tis I that have warm'd ye'

Duet: 'Sound a parley'

Cor: 'Tis love that has warm'd us'

PAUSA

20'

TEMA DEL TERCER ACTE

ACTE IV

The pleasures of love

Duet: 'Two Daughters of this Aged Stream'

Passacaglia, solos i cor: 'How happy the lover'

Duet: 'You say 'tis love'

TEMA DEL QUART ACTE

ACTE V

Let Britannia Rise

Tema: 'Ye Blust'ring Brethren'

Simfonia

Tema i cor: 'Round thy Coasts, Fair Nymph of Britain'

Trio: 'For Folded Flocks'

Tema: 'Your hay it is Mow'd'

Tema: 'Fairest Isle'

Tema de trompetes

A New Song and Chorus for Britannia and St George

La durada aproximada del concert serà de 120 minuts, amb una primera part de 60 minuts, una pausa de 20 minuts i una segona part de 40 minuts.

L'obra mestra de l'*Orpheus Britannicus*: l'al·legoria política *King Arthur*

Podem afirmar, sense gaire marge d'error, que la construcció de la història de la música que acostumem a realitzar es fonamenta principalment en el predomini hegemònic dels models italians i centreeuropeus i, en menor mesura, en els que provenen de països com França o Anglaterra. No ens podem estar d'assenyalar el desconeixement gairebé total dels patrimonis musicals pertanyents a les zones perifèriques dels esmentats països, entre els quals hem d'incloure, malauradament, el nostre propi patrimoni musical.

Quan ens acostem a la història del que fou el Barroc musical, habitualment, parlem de dues grans zones d'irradiació i que es corresponen a les que avui coneixem com a Itàlia i Alemanya. Això, però, no significa que no existissin manifestacions musicals potents en altres països, com ara França o Anglaterra.

En aquests països, de la mà del moviment de la música antiga, una multitud de formacions va interessar-se d'una manera desacomplexada pels seus propis patrimonis musicals, i així, avui ens és difícil construir una història del Barroc europeu sense tenir en compte l'empremta d'un Jean-Baptiste Lully (1632-1687) –tot i que deixem de banda el seu origen florentí– o, precisament, del compositor protagonista d'aquesta nit: Henry Purcell (1659-1695). El seu cas, però, cal explicar-lo tot seguit, ja que, amb permís del nacionalitzat britànic Georg Frideric Händel (1685-1759), Henry Purcell ja no és només el compositor insigne del Barroc anglès, sinó que alguns el consideren com el més gran compositor anglès nadiu, sense que això desmereixi altres compositors britànics tan brillants com ara Edward Elgar (1857-1934), Ralph Vaughan Williams (1872-1958) o Benjamin Britten (1913-1976).

No és aquesta, però, una valoració personal del sotasignat, sinó que ho corrobora el fet que en una data tan llunyana com l'any 1836 ja es fundés un Purcell Club que va donar lloc, el 1876, a la creació de la Purcell Society amb l'objectiu de publicar totes les seves obres completes, projecte que no va finalitzar fins al 1965.

Ja fa algunes temporades que L'Auditori, amb bon criteri, programa obres importants del recull conegut com a *Orpheus Britannicus*. En el cas de l'òpera dramàtica *King Arthur* (1691), al marge de l'interès musical, hi trobem elements indissociables de la història d'Anglaterra, que és la que explica realitats com per exemple que, l'any 1736, se'n realitzés un *revival*, que el compositor Thomas Arne (1710-1778) en fes una versió el 1770 o, fins i tot, que el tenor Thomas Linley (1733-1795), amb la col·laboració de l'actor John Philip Kemble, en fes una adaptació en dos actes titulada *Arthur and Emmeline* (1784).

Totes aquestes dades, al marge de constatar que la memòria musical de Henry Purcell va seguir ben viva –fins i tot en un gènere més propici als canvis propis del gust i de la moda com ho és l'òpera–, també apunten que el públic anglès veia en el *King Arthur* alguna cosa poderosa i inquietant que calia no oblidar. Aquesta “cosa”, segons el que el musicòleg Curtis Price exposa a *Henry Purcell and the London Stage*, es relaciona amb la constatació que tota l'obra és una al·legoria política de l'anomenada Crisi de l'exclusió (ocorreguda entre els anys 1678 i 1681), en què es va produir una disputa en la successió de Carles II d'Anglaterra (1630-1685). Per a uns, l'hereu legítim era el seu germà Jacob II d'Anglaterra (1633-1701), que professava el catolicisme, mentre que per a uns altres ho havia de ser el fill il·legítim de Carles II, el protestant James Scott I, duc de Monmouth (1649-1685). Aquesta pugna va donar lloc als *tories* (partidaris de Jacob II) i als *whigs* (partidaris de James Scott I), una nomenclatura que actualment serveix per definir políticament la branca conservadora (*tory*) i la liberal, definida pels *tories* amb el terme despectiu *whig*.

Price no dubta que darrere l'argument de *King Arthur*, basat en un llibret de John Dryden (1631-1700) en què es narren les batalles entre els britons i els saxons, hi ha una al·legoria política segons la qual el rei Artús és Carles II, els britons són els *tories*, els saxons són els *whigs*, Oswald de Kent és Jacob II i Emmeline, la princesa segrestada pel rei saxó, personifica la consciència nacional.

Podem creure o no aquesta lectura, però no és menys cert que els personatges relacionats amb l'al·legoria, a l'obra, foren encarnats per actors que tan sols recitaven i declamaven els textos. Les parts que Purcell va musicar es corresponen, principalment, a les dels personatges mitològics (Pan, Venus, Aeolus...) i pastorals, o les dels que es relacionen amb el panteó de déus saxons.

Estrenada, molt possiblement, al mes de juny de 1691 al Queen's Theatre Dorset Garden de Londres, ens trobem davant d'una de les obres màximes d'un gènere que John Dryden va definir com *dramatic opera*, un gènere característic de l'època de la Restauració, l'època en què es restaurà la monarquia després dels anys de guerra civil i del govern republicà d'Oliver Cromwell (1599-1658).

Avui, de la mà d'un dels conjunts més brillants del panorama de la música antiga anglesa, el Gabrieli Consort and Players de Paul McCreesh, no en veurem una versió escenificada, però sí que podrem gaudir d'una de les obres compostes per Purcell amb més potència lírica i expressiva, i on demostra la seva sàvia combinació i síntesi d'elements propis de la tradició de la música anglesa.

KING ARTHUR, or The British Worthy — A dramatik opera —

First Music - Second Music - Overture

ACT I

Bass

Woden, first to thee,
A milk-white steed in battle won,
We have sacrific'd.

Chorus

We have sacrific'd.

Tenor

Let our next oblation be,
To Thor, thy thund'ring son,
Of such another.

Chorus

We have sacrific'd.

Bass

A third; (of Friesland breed was he,)
To Woden's wife, and to Thor's mother:
And now, we have aton'd all three.

Chorus

We have sacrific'd.

Tenor Duet & Chorus

The white horse neigh'd aloud.
To Woden thanks we render,
To Woden we have vow'd.
To Woden, our defender.

Soprano

The lot is cast, and Tanfan pleas'd;
Of mortal cares you shall be eas'd,

Chorus

Brave souls, to be renown'd in story.
Honour prizing,
Death despising,
Fame acquiring
By expiring,
Die, and reap the fruit of glory.

Tenor

I call you all
To Woden's Hall,
Your temples round
With ivy bound,
In goblets crown'd,
And plenteous bowls of burnish'd gold,
Where ye shall laugh,
And dance and quaff,
The juice, that makes the Britons bold.

Preludi primer - Preludi segon - Obertura

ACTE I

Baix

Odin, a vós primer,
un blanc corser botí de batalla
hem immolat.

Cor

Hem immolat.

Tenor

Permeteu que la pròxima ofrena sigui
a Thor, digne fill del tro,
un altre corser.

Cor

Hem immolat.

Baix

El tercer, de la terra de Frísia,
per a la muller d'Odin, mare de Thor.
I ara us hem ofert els tres.

Cor

Hem immolat.

Duet del tenor i el cor

Ha renillat amb força el cavall blanc.
A Odin en donem gràcies.
A Odin, prestem jurament.
A Odin, el nostre defensor.

Soprano

Els daus estan llançats i Tanfan satisfet;
de mortals afliccions us lliurareu.

Cor

Ànimes braves, que la història venera,
que valoreu l'honor,
que menyspreu la mort,
que la fama guanyeu,
i expirant
moriu i recolliu el fruit de la glòria.

Tenor

A tots us convoco
al santuari d'Odin.
Les vostres temples,
nuades per l'heura,
seran coronades
i amb generosos calzes daurats,
on riureu,
i dansareu i beureu,
el suc que fa valents els britons.

Chorus

To Woden's Hall all,
Where in plenteous bowls of burnish'd gold
We shall laugh
And dance and quaff,
The juice, that makes the Britons bold.

Tenor & Chorus

"Come if you dare", our trumpets sound;
"Come if you dare", the foes rebound:
"We come, we come, we come, we come",
Says the double, double, double beat of the
thund'ring drum.

Now they charge on amain,
Now they rally again:
The Gods from above the mad labour behold,
And pity mankind that will perish for gold.

The fainting Saxons quit their ground,
Their trumpets languish in their sound;
They fly, they fly, they fly, they fly;
"Victoria, Victoria", the bold Britons cry.

Now the victory's won,
To the plunder we run:
We return to our lasses like fortunate traders,
Triumphant with spoils of the vainquish'd
invaders.

First Act Tune

ACT II

Soprano – Philidel

Hither this way, this way bend,
Trust not the malicious fiend:
Those are false deluding lights,
Wafted far and near by sprites.
Trust 'em not, for they'll deceive ye;
And in bogs and marshes leave ye.

Chorus of Philidel's Spirits

Hither this way, this way bend.

Chorus of Grimbald's Spirits

This way, hither this way, this way bend.

Philidel

If you step no longer thinking,
Down you fall, a furlong sinking:
'Tis a fiend who has annoy'd ye;
Name but Heav'n, and he'll avoid ye.
Hither this way.

Chorus of Philidel's Spirits

Hither this way, this way bend.

Chorus of Grimbald's Spirits

This way, hither this way, this way bend.

Cor

Tots al santuari d'Odin,
amb generosos calzes daurats,
riurem,
dansarem i beurem
el suc que fa valents els britons.

Tenor i cor

«Veniu si sou valents», esclaten les trompetes.
«Veniu si sou valents», els enemics exclamen:
«Venim, venim, venim, venim»,
fa el tambor que redobla, redobla i redobla
com un tro eixordador.

Ara ataquen amb rapidesa
i es congreguen de nou.
Els déus del cel contemplen amb pietat el joc
desafortat dels homes que canvien la vida per or.

Els agònics saxons abandonen el terreny.
Llangueix el so de les trompetes.
Corren, corren i corren. Els britons valents
criden «victòria!, victòria!».

Ara que hem vençut,
correm al saqueig,
tornem amb les nostres dones com mercenaris
rics, victoriosos amb el botí
dels invasors derrotats.

Tema del primer acte

ACTE II

Soprano – Filidel

Per aquí, passeu per aquí.
No confieu en el malvat dimoni.
En aquells llums il·lusoris
que els follets arrosseguen d'aquí d'allà.
No hi confieu, perquè us enganyaran
i anireu a parar als vells marjals.

Cor dels esperits de Filidel

Per aquí, passeu per aquí.

Cor dels esperits de Grimbald

Per aquí, passeu per aquí, per aquí.

Filidel

Si feu un pas sense pensar,
a sota del llot us enfonsareu.
Si un dimoni us amoina,
només clameu al cel i aquell s'esvanirà.
Per aquí, passeu per aquí.

Cor dels esperits de Filidel

Per aquí, passeu per aquí.

Cor dels esperits de Grimbald

Per aquí, passeu per aquí.

Chorus of Philidel's Spirits

Trust not the malicious fiend.
Hither this way, this way bend.

Chorus of Grimbald's Spirits

This way, hither this way, this way bend.

Bass – Grimbald

Let not a moonborn elf mislead ye,
From our prey, and from your glory;
To far, alas, he has betray'd ye;
Follow the flames, that wave before ye;
Sometimes sev'n, and sometimes one;
Hurry, hurry, hurry, hurry on.

See, see the footsteps plan appearing,
That way Oswald chose for flying:
Firm is the turf, and fit for bearing,
Where yonder pearly dews are lying.
Far he cannot hence be gone
Hurry, hurry, hurry, hurry on.

Chorus of Philidel's Spirits

Hither this way, this way bend.

Chorus of Grimbald's Spirits

This way, hither this way, this way bend.

Chorus of Philidel's Spirits

Trust not the malicious fiend.
Hither this way, this way bend.

Chorus of Grimbald's Spirits

This way, hither this way, this way bend.

Philidel, Solos & Chorus

Come, follow me.
And me. And me.

And green-sward all your way shall be.

Come, follow me etc.

No goblin or elf shall dare to offend ye.

We brethren of air
You heroes will bear,
To the kind and the fair that attend ye.

Tenor – Shepherd

How blest are shepherds, how happy their lasses,
While drums and trumpets are sounding alarms!
Over our lowly sheds all the storm passes;
And when we die, 'tis in each other's arms.
All the day on our herds, and flocks employing;
All the night on our flutes, and in enjoying.

Chorus

How blest are shepherds, etc.

Cor dels esperits de Filidel

No confieu en el malvat dimoni.
Per aquí, passeu per aquí.

Cor dels esperits de Grimbald

Per aquí, passeu per aquí.

Baix – Grimbald

No deixeu que cap elf us allunyi
de la nostra presa o de la vostra glòria.
Fins ara ho ha fet, per dissort.
Seguiu les flames, seguiu l'onada.
De vegades set, i d'altres una.
Doneu-vos pressa, molta pressa.

Mireu, seguiu el rastre,
de l'Osvald que ja fuig.
Ferma és la terra, dura on les perles
del gebre esberla.
No és lluny, no és gaire lluny.
Doneu-vos pressa, molta pressa.

Cor dels esperits de Filidel

Per aquí, passeu per aquí.

Cor dels esperits de Grimbald

Per aquí, passeu per aquí.

Cor dels esperits de Filidel

No confieu en el malvat dimoni
Per aquí, passeu per aquí.

Cor dels esperits de Grimbald

Per aquí, passeu per aquí.

Filidel, solos i cor

Veniu, seguiu-me.
I a mi. I a mi.

I verd serà el vostre camí.

Veniu, seguiu-me, etc.

Ni elfs ni follets us atacaran.

Som els germans de l'aire,
i herois sereu per als bons
i els justos que us emparen.

Tenor – Pastor

Que benaurats els pastors, que felices les seves
dones, quan tronen els tambors i les trompetes sonen!
Per sobre les humils cabanes, hi passa la tempesta,
però quan morim, en companyia ho fem.
Amb el ramat anem quan és de dia,
i de nit fem sonar les flautes amb alegria.

Cor

Que benaurats els pastors, etc.

Shepherd

Bright nymphs of Britain, with graces attended,
Let not your days without pleasure expire;
Honour's but empty, and when youth is ended,
All men will praise you, but none will desire.
Let not youth fly away without contenting;
Age will come time enough for your repenting.

Chorus

Bright nymphs of Britain etc.

Soprano Duet - Two Shepherdesses

Shepherd, shepherd, leave decoying,
Pipes are sweet on summer's day,
But a little after toying,
Women have the shot to pay.
Here are marriage-vows for signing,
Set their marks that cannot write:
After that, without repining,
Play and welcome, day and night.

Chorus of Shepherds

Come, Shepherds, lead up a lively measure;
The cares of wedlock are cares of pleasure:
But whether marriage brings joy, or sorrow,
Make sure of this day, and hang tomorrow.

Second Act Tune

ACT III

PRELUDE

Soprano – Cupid

What ho, thou genius of this isle, what ho!
Liest thou asleep beneath those hills of snow?
Stretch out thy lazy limbs; Awake, awake,
And winter from thy furry mantle shake.

Bass – Cold Genius

What power art thou, who from below,
Hast made me rise, unwillingly, and slow.
From beds of everlasting snow!
See'st thou not how stiff, and wondrous old,
Far unfit to bear the bitter cold,
I can scarcely move, or draw my breath;
Let me, let me, freeze again to death.

Cupid

Thou doting fool, forbear, forbear;
What dost thou mean by freezing here?
At Love's appearing, all the sky clearing,
The stormy winds their fury spare:
Thou doting fool, forbear, forbear;
What dost thou mean by freezing here?
Winter subduing, and Spring renewing,
My beams create a more glorious year.

Pastor

Belles nimfes de Britània, plenes de gràcia,
no deixeu que els dies s'escolin sense sentir plaer.
De què serveix l'honor, si quan la joventut acabi,
tots els homes us lloaran, però cap ni un us desitjarà.
No deixeu escapar la joventut sense plaer.
L'edat vindrà amb prou temps per penedir-vos.

Cor

Belles nimfes de Britània, etc.

Duet soprano – Dues pastores

Pastor, pastor, deixa l'engany,
que la flauta és dolça en temps d'estiu,
però poc després de jugar
a les dones els toca el rebre.
Aquí hi tens els vots nupcials per signar,
que hi deixi l'estampa qui no sap escriure.
Fets els vots, sense cap queixa,
podràs jugar tot el que vulguis matí i vespre.

Cor de pastors

Veniu, pastors, veniu, camineu amb pas viu;
les cures dels casoris són les del plaer.
Si el casori us duu joia o enuig, feu la viu-viu,
i si cal, l'endemà, pengeu el niu.

Tema del segon acte

ACTE III

PRELUDI

Soprano – Cupido

Oh, geni d'aquesta illa! Oh, geni meu!
Us heu adormit sota els turons nevats?
Desperteu, deixondui-vos,
i espolseu-vos la flassada de l'hivern.

Baix – Geni del fred

Quin gran poder teniu, que des de baix
m'heu fet alçar, a desgrat, a poc a poc,
del jaç de les perpètuas neus!
Mireu com n'estic de vell i encarcerat,
lluny de suportar el fred intens,
a penes em puc moure o respirar.
Deixeu-me que em congeli fins a la mort.

Cupido

Què voleu dir, boig consentit,
de morir aquí?
L'Amor arriba i el cel s'omple de llum.
Els vents tempestuosos calmen la seva fúria.
Què voleu dir, boig consentit,
de morir aquí?
L'hivern ja és ben submís, la primavera reneix,
els meus raigs enceten l'any gloriós.

Cold Genius

Great Love, I know thee now:
Eldest of the gods art thou:
Heav'n and earth, by thee were made.
Human nature,
Is thy creature.
Ev'rywhere thou art obey'd.

Cupid

No part of my dominion shall be waste,
To spread my sway, and sing my praise,
E'en here, e'en here I will a people raise,
Of kind embracing lovers, and embrac'd.

Chorus of Cold People

See, see, we assemble,
Thy revels to hold:
Tho' quiv'ring with cold,
We chatter and tremble.

Cupid

'Tis I, 'tis I, 'tis I, that have warm'd ye;
In spite of cold weather,
I've brought ye together.
'Tis I, 'tis I, 'tis I, that have warm'd ye.

Chorus

'Tis Love that has warm'd us etc.

Cupid & Genius

Sound a parley, ye fair, and surrender;
Set yourselves, and your lovers at ease;
He's a grateful offender
Who pleasure dare seize:
But the whining pretender
Is sure to displease.

Since the fruit of desire is possessing
'Tis unmanly to sigh and complain;
When we kneel for redressing,
We move your disdain:
Love was made for a blessing,
And not for a pain.

Chorus

'Tis Love that has warm'd us etc.

Geni del fred

Amor meravellós, ara us reconec.
Sou el més gran dels déus.
Tant el cel com la terra vau crear.
I la natura humana
és la vostra criatura.
Arreu us obeeixen.

Cupid

El meu domini arriba a tot arreu.
Soc aquí per regnar, fes-me lloança.
Crearé tot un poble on els amants
facin i rebin tendres abraçades.

Cor de la gent del fred

Mireu, mireu, com ens reunim.
Continuen les festes:
tot i tremolant,
fem petar les dents i tenim calfreds.

Cupido

Soc jo, soc jo, soc jo qui us ha escalfat
a despit d'aquests temps fredorosos.
Jo us he reunit.
Soc jo, soc jo, soc jo qui us ha escalfat.

Cor

És l'Amor que ens escalfa, etc.

Cupido i el geni

Discutiu, belles dones, i rendiu-vos.
Comporteu-vos, i els vostres amants també.
És un lladre agraït
qui gosa furtar el plaer.
Però al pretendent queixós
no el molestarà.

Com que el fruit del desig és posseir,
no és humà sospirar ni lamentar-se.
Quan ens agenollem per esmenar-nos,
provoquem el vostre menyspreu.
L'amor va ser fet per gaudir-ne,
no per fer patir.

Cor

És l'Amor que ens escalfa, etc.

INTERVAL

Act Tune

ACT IV

Soprano Duet – Two Sirens

Two daughters of this aged stream are we;
And both our sea-green locks have comb'd for ye;
Come bathe with us an hour or two,
Come naked in, for we are so;

Tema del tercer acte

ACTE IV

Duet soprano - Dues sirenes

Som filles d'aquest antic rierol.
Per vós vam pentinar el nostre mar verd.
Veniu a l'aigua una hora o dues.
Veniu, com estem nosaltres, despullats.

What danger from a naked foe?
Come bathe with us, come bathe, and share,
What pleasures in the floods appear;
We'll beat the waters till they bound,
And circle round.

PASSACAGLIA

Tenor

How happy the lover,
How easy his chain,
How sweet to discover!
He sighs not in vain.

Chorus

How happy the lover etc..

Soprano & Bass

For love ev'ry creature
Is form'd by his nature;
No joys are above
The pleasures of love.

Chorus

No joys are above etc.

SOPRANO & BASS – HE & SHE

She

You say, 'tis Love creates the pain,
Of which so sadly you complain;
And yet would fain engage my heart
In that uneasy cruel part:
But how, alas! think you, that I,
Can bear the wounds of which you die?

He

'Tis not my passion makes my care,
But your indifference gives despair:
The lusty sun begets no spring,
Till gentle show'rs assistance bring:
So Love that scorches, and destroys,
Till kindness aids, can cause no joys.

She

Love has a thousand ways to please,
But more to rob us of our ease;
For waking nights, and careful days,
Some hours of pleasure he repays;
But absence soon, or jealous fears,
O'erflows the joy with floods of tears.

He

But one soft moment makes amends
For all the torment that attends.

She & He

Let us love, let us love, and to happiness haste;
Age and wisdom come too fast:
Youth for loving was design'd.

Quin perill té un enemic nu?
Veni u a l'aigua, banyem-nos, veniu, i compartim,
els plaers que porta la riuada.
Picarem les aigües fins que saltin
i ens encerclin pertot.

PASSACAGLIA

Tenor

Que feliç és l'amant!
Que lleugera sa cadena!
Quina troballa tan tendra!
No sospira endebades.

Cor

Que feliç és l'amant!, etc.

Soprano i baix

Per amor cada criatura
obeeix la natura.
No hi ha joia més gran
que els plaers de l'amor.

Cor

No hi ha joia més gran, etc.

SOPRANO I BAIX – ELL I ELLA

Ella

Dieu que l'Amor ha creat el dolor
del qual us planyeu tan tristament,
però vós bé que voldríeu que el meu cor
fos com el vostre dins la cruel presó.
Però penseu, com podria aleshores suportar
les vostres mortals ferides?

Ell

No és la meva passió el que em preocupa,
és la vostra indiferència el que em desespera.
Aquest sol vigorós no porta la primavera
sense l'ajuda de la bona pluja.
Així que Amor que abrusa i destrueix
no pot causar joia, fins que no rep bondat.

Ella

L'amor té mil maneres de complaure'ns,
però més encara de furtar-nos la pau.
Amb nits de vetla i dies de foscúria
compensa escasses hores de plaer.
Aviat l'absència, la por o la gelosia
amaren l'alegria amb mars de llàgrimes.

Ell

Un instant de plaer esmenaria
tots els turments que ara pateixo.

Ella i ell

Estimem-nos, amor, visquem amb benaurança,
que l'edat i la saviesa ja ens empaiten.
El jovent fou creat per a estimar-se.

He

I'll be constant, you be kind.

She

You be constant, I'll be kind.

She & He

Heav'n can give no greater blessing
Than faithful love, and kind possessing.

Fourth Act Tune

ACT IV

Bass – Aeolus

Ye blust'ring brethren of the skies,
Whose breath has ruffled all the wat'ry plain,
Retire, and let Britannia rise
In triumph o'er the main.
Serene and calm, and void of fear,
The Queen of Islands must appear.

SYMPHONY

Soprano – Nereid & Chorus

Round thy coast, fair nymph of Britain,
For thy guard our waters flow;
Proteus all his herd admitting,
On thy green to graze below.
Foreign lands thy fish are tasting,
Learn from thee luxurious fasting.

Two Tenors & Bass

For folded flocks, and fruitful plains,
The shepherd's and the farmer's gains,
Fair Britain all the world outvies;
And Pan, as in Arcadia reigns,
Where pleasure mix'd with profit lies.
Tho' Jason's fleece was fam'd of old,
The British wool is growing gold;
No mines can more of wealth supply:
It keeps the peasants from the cold,
And takes for kings the Tyrian dye.

Song & Chorus

Your hay it is mow'd, and your corn is reap'd;
Your barns will be full, and your hovels heap':.
Come, boys, come;
Come, boys, come;
And merrily roar out our harvest home.

We've cheated the parson, we'll cheat him again,
For why shou'd a blockhead have one in ten?
One in ten,
One in ten;
For why shou'd a blockhead have one in ten?

For prating so long like a book-learn'd sot,
Till pudding and dumpling are burnt to pot;

Ell

Seré constant, sigues gentil.

Ella

Sigues constant, seré gentil.

Ella i ell

El cel no pot donar-nos benedicció més gran
que l'amor fidel i el plaer gentil.

Tema de quart acte

ACTE V

Baix – Èol

El vostre bram, germà del cel,
El vostre alè furiós enerva la humida planúria.
Retireu-vos, deixeu que Britània
surti victoriosa a la mar.
Serena i plana, lliure de por,
la Reina de les Illes ha d'eixir.

SIMFONIA

Soprano – Nereida i cor

Vora les costes, bella nimfa de Britània
en vigiles les nostres aigües
mentre Proteu hi escampa el seu estol
a les verdes pastures del teu soli,
a terres foranes tasten els teus peixos,
aprenen del vostre luxós dejuni.

Dos tenors i un baix

Ramats esponerosos i fruitoses planures
fan el guany de pastors i masovers.
La bella Britània no té rival.
Pan hi regna com en una Arcàdia
on el plaer i el guany van de la mà.
Malgrat que el velló de Jasó és ben antic,
la llana britànica és cada cop més daurada.
Cap mina pot donar-nos més riquesa:
empara els camperols del fred
i porta el tint de Týr als reis.

Cançó i cor

El fenc segat i el gra madur,
les sitges plenes, la feina feta,
veniu, companys, veniu.
Veniu, companys, veniu
i cantem alegrement la collita esperada.

Hem enganyat el clergue, l'entabanem de nou.
Com és que un tòtil d'un en fa deu?
D'un en fa deu,
d'un en fa deu.
Com és que un tòtil d'un en fa deu?

Per fer sermons de borratxo lletrat,
el púding i el brou es cremen a l'olla.

Burnt to pot,
Burnt to pot;
Till pudding and dumpling are burnt to pot.

We'll toss off our ale till we cannot stand.
And heigh for the honour of old England:
Old England,
Old England;
And heigh for the honour of old England.

Soprano – Venus

Fairest Isle, all isles excelling,
Seat of pleasure, and of love;
Venus here, will choose her dwelling,
And forsake her Cyprian grove.
Cupid from his fav'rite nation,
Care and envy will remove;
Jealousy, that poisons passion,
And despair that dies for love.

Gentle murmurs, sweet complaining,
Sighs that blow the fire of love;
Soft repulses, kind disdainig,
Shall be all the pains you prove.
Ev'ry swain shall pay his duty,
Grateful ev'ry nymph shall prove;
And as these excel in beauty,
Those shall be renown'd for love.

TUNE FOR TRUMPETS

A NEW SONG AND CHORUS FOR BRITANNIA & ST GEORGE

Tenor

Sound Heroes, Sound your brazen trumpets!
Stand in the centre of the universe,
And call the list'ning world around,
While we with joyful notes rehearse,
In artful numbers, and well-chosen verse,
Mighty Britannia's story.

Chorus

Let all rehearse in lofty verse;
Great is the Garter's glory.
Sound its renown,
Resplendent crown:
Most priz'd by monarchs,
Reigning o'er the realms!

O! Bless'd St George,
O! Patron rever'd.
Enshrine this fair and sceptr'd isle,
In splendour evermore.

Sing, sing the glory,
Swell, swell the story:
St George and Britannia
Triumph o'er the earth!

Es cremen a l'olla,
es cremen a l'olla.
Fins que el púding i el brou es cremen a l'olla.

Endavant la cervesa fins que caiguem negats.
I brindem per l'honor de la vella Anglaterra,
la vella Anglaterra,
la vella Anglaterra.
I brindem per l'honor de la vella Anglaterra.

Soprano – Venus

L'illa més bella de totes les illes,
seu del plaer i de l'amor.
Venus és aquí, en triarà la llar,
lluny de l'arbreda xipriota.
La nació beneïda per Cupido,
que n'ha foragitat l'enveja i el dolor;
la gelosia, metzina de passions,
i la recança, que ofega l'amor.

Dolços murmuris, tènues laments,
sospirs que encenen l'amor ardent,
suau repudis, amable menyspreu,
seran tots els dolors que tindreu.
Cada sagal pagarà el deute
i cada nimfa li ho agrairà.
I amb la bellesa d'unes
i l'amor dels altres, excelliran.

TEMA DE TROMPETES

UNA NOVA CANÇÓ I COR PER BRITÀNIA I SANT JORDI

Tenor

Herois, toqueu sense por les trompetes!
Dempeus al centre de l'univers,
convoqueu el món que ens escolta al voltant,
mentre feu ressonar amb joiosa alegria
amb enginyosos i ben triats versos,
la història de la poderosa Britània.

Cor

Que tothom canti els nobles versos;
gran és la glòria dels cavallers.
Ferm és el seu prestigi,
brillant és la corona:
el més preuat pels monarques,
regnant els seus reialmes.

Oh, beneït Sant Jordi!
Oh, venerat patró!
Consagreu aquesta illa superba, que duu el ceptre
de l'etern esplendor.

Canteu, canteu la glòria,
conteu, conteu la història:
Sant Jordi i Britània
han triomfat a la terra!

PAUL MCCREESH director

Paul McCreech és el fundador i director artístic del Gabrieli Consort & Players, creat el 1982 i amb el qual ha viatjat de gira per tot el món i ha enregistrat nombrosos discos, guardonats amb diversos premis. McCreech es caracteritza per la gran energia i passió que transmet a la seva forma de fer música, i és especialment entusiasta treballant regularment amb joves orquestres i cors, i construint iniciatives educatives.

Ha dirigit, com a convidat, moltes orquestres i cors de renom, les més recents han estat la Leipzig Gewandhaus, la Filharmònica de Bergen, la Royal Northern Sinfonia, la Tòquio Metropolitan Symphony, la Filharmònica de Hong Kong, la Simfònica de Sydney, l'Orquestra del Festival de Verbier o la Berlin Konzerthausorchester. Del 2013 al 2016 va ser director principal i assessor artístic de l'Orquestra Gulbenkian de Lisboa amb la que va dirigir una àmplia varietat de música, des del període clàssic fins al segle XIX i XX, centrant-se en el repertori simfònic, oratori i òpera. Ha participat de manera habitual amb les Orquestres de Cambra de Saint Paul i Basel. Al llarg de la temporada 2017-2018, fa el seu debut amb l'Orquestra de Cambra de Viena al Festival Haydn Burgenland, i amb la Filharmònica de Bremen en un programa de Mozart i Britten, i també torna a dirigir la Royal Northern Sinfonia, la Philharmonia de Praga i l'Orquestra de Cambra de l'Àrtic. McCreech s'ha forjat una sòlida reputació a les sales d'òpera. Ha dirigit produccions al Teatro Real de Madrid, l'Òpera Reial Danesa, l'Òpera Comique, l'Òpera de Vlaamse i el Festival Verbier. Recentment ha dirigit *Somni d'una nit d'estiu* de Britten a l'Òpera de Bergen i una producció d'*Idomeneo* a l'Òpera de Vlaamse.

El 2010, McCreech va llançar el seu propi segell discogràfic Winged Lion, en col·laboració amb el Gabrieli Consort & Players, Signum Classics i el Festival Wratislavia Cantans. Fins a la data s'han publicat set discs, el més recent *Les estacions* de Haydn publicat la primavera de 2017 i amb una gran acceptació de la crítica. Altres discs destacats són *War Requiem* de Britten, Premi BBC Music Magazine 2014, *Elijah* de Mendelssohn, Premi Diapason d'Or 2013, *Grande Messe des Morts* de Berlioz, Premi BBC 2012, i una reedició del seu primer disc amb Gabrieli i *A New Venetian Coronation 1595*, Premi Gramophone 2013.

GABRIELI CONSORT & PLAYERS orquestra i cor

© Andy Staples

Gabrieli és un grup format per reconeguts intèrprets del gran repertori vocal i instrumental, des del període del Renaixement fins a l'actualitat. Fundat com a grup de *early music* per Paul McCreesh el 1982, Gabrieli ha madurat i a la vegada ha romàs fidel a la seva essència original. Durant 35 anys, el repertori de l'ensemble s'ha ampliat més enllà de qualsevol expectativa, però l'esperit inquiet de McCreesh i la seva expressiva musicalitat, juntament amb el seu coneixement iconoclasta, es manté constant i continua reflectint-se en les dinàmiques representacions del conjunt. El seu repertori inclou les principals obres de la tradició de l'oratori, programes virtuoses de músiques de diferents segles a *cappella* i reconstruccions de música d'esdeveniments històrics.

A dia d'avui, una de les activitats principals de Gabrieli és el desenvolupament d'una iniciativa educativa pionera, Gabrieli Roar. Es tracta d'una ambiciosa col·laboració amb els cors juvenils més importants del Regne Unit, amb l'objectiu de gravar les principals obres del repertori de l'oratori i realitzar actuacions amb promotors tan prestigiosos com els Proms de la BBC.

Les actuacions de Gabrieli inspiren i estimulen el públic, i destaquen entre la multitud. Els seus enregistraments amb el segell Winged Lion, creat per Paul McCreesh el 2010, han rebut prestigiosos guardons.

DIRECTOR Paul McCreesh

ORQUESTRA

PRIMERS VIOLINS Catherine Martin / Persephone Gibbs / Ruth Slater **SEGONS VIOLINS** Oliver Webber / Ellen O'Dell / Sarah Bealby Wright **VIOLES** Rachel Byrt / Stefanie Heichelheim **BAIXOS DE VIOLÍ** Christopher Suckling / Anna Holmes **OBOÈS I FLAUTES DE BEC** Christopher Palameta / Hannah McLaughlin **FAGOT** Zoe Shelvin **TROMPETA** Dave Hendry **CLAVECÍ** Jan Waterfield **TIORBES** Eligio Quinteiro / William Carter

COR

SOPRANOS Anna Dennis / Mhairi Lawson / Emily Dickens **TENORS** Jeremy Budd / Christopher Fitzgerald Lombard / James Way / Tom Castle **BAIXOS** Marcus Farnsworth / Dingle Yandell

PROPER CONCERT RECOMANAT DE MÚSICA ANTIGA

17 de maig 2018, 20 h · Sala 2

XAVIER SABATA: WINTERREISE

Xavier Sabata s'ha convertit en un dels grans contratenors amb més projecció internacional. Juntament amb el pianista Francisco Poyato, ens presenta *Winterreise* de Schubert, l'obra més introspectiva del compositor austríac, composta un any abans de la seva mort. Una experiència musical única en tots els sentits.

Més informació i compra a www.auditori.cat

L'AUDITORI